

IONA

1

1. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel:
2. „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s-a suit pînă la Mine!”
3. Și Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de Fața Domnului. S-a pogorît la Iafu, și a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit prețul călătoriei, și s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe de Fața Domnului.
4. Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vînt năpraznic, și a stîrnit o mare furtună. Corabia amenința să se sfărîme.
5. Corăbierii s-au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui, și au aruncat în mare uneltele din corabie, ca s-o facă mai ușoară. Iona s-a pogorît în fundul corăbiei, s-a culcat și a adormit dus.
6. Cîrmaciul s-a apropiat de el, și i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dumnezeul tău! Poate că Dumnezeu va voi să se gîndească la noi, și nu vom pieri!”
7. Și au zis unul către altul: „Veniți să tragem la sorț, ca să știm pricina din cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!” Au tras la sorț, și sorțul a căzut pe Iona.
8. Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai, și de unde vii? Care îți este țara, și din ce popor ești?”
9. El le-a răspuns: „Sînt Evreu, și mă tem de Domnul, Dumnezeul cerurilor, care a făcut marea și uscatul!”
10. Oamenii aceia au avut o mare teamă, și i-au zis: „Pentru ce ai făcut lucrul acesta?” Căci oamenii aceia știau că fugea de Fața Domnului, pentru că le spusese el.
11. Ei i-au zis: „Ce să-ți facem, ca să se potolească marea față de noi?” Căci marea era din ce în ce mai înfuriată.
12. El le-a răspuns: „Luați-mă, și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!”
13. Oamenii aceștia vîsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărita tot mai mult împotriva lor.
14. Atunci au strigat către Domnul, și au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia, și nu ne împovăra cu sînge nevinovat! Căci, Tu, Doamne, faci ce vrei!”
15. Apoi au luat pe Iona, și l-au aruncat în mare. Și furia mării s-a potolit.
16. Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul, și au adus Domnului o jertfă, și l-au făcut juruințe.
17. Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona, și Iona a stat în pîntecele peștelui trei zile și trei nopți.

2

1. Iona s-a rugat Domnului, Dumnezeului său, din pîntecele peștelui,
2. și a zis: „În strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul, și m-a ascultat; din mijlocul locuinței morților am strigat, și mi-ai auzit glasul.
3. Și totuș mă aruncasei în adînc, în inima mării, și rîurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine.
4. Ziceam: „Sînt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăș voi vedea Templul Tău cel sfînt”.
5. Apele m-au acoperit pînă aproape să-mi ia viața, adîncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu.
6. M-am pogorît pînă la temeliiile munților, zăvoarele pămîntului mă încuiau pe vecie; dar Tu m-ai scos viu din groapă, Doamne, Dumnezeul meu!
7. Cînd îmi tînjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns pînă la Tine, în Templul Tău ce sfînt.

8. Ceice se lipsesc de idoli deșeți îndepărtează îndurarea de la ei.
9. Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțămire, voi împlini juruințele pe cari le-am făcut. Mîntuirea vine dela Domnul.“
10. Domnul a vorbit peștelui, și peștele a vărsat pe Iona pe pămînt.

3

1. Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona, astfel:
2. „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo strigarea pe care ți-o voi da!“
3. Și Iona s-a sculat, și s-a dus la Ninive, după Cuvîntul Domnului. Și Ninive era o cetate foarte mare, cît o călătorie de trei zile.
4. Iona a început să pătrundă în oraș, cale de o zi, strigînd și zicînd: „Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!“
5. Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post, și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari pînă la cei mai mici.
6. Lucrul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s-a sculat de pe scaunul lui de domnie, și-a scos mantia de pe el, s-a acoperit cu un sac, și a șezut în cenușă.
7. Și a trimis să se dea de știre în Ninive, din porunca împăratului și mai marilor lui, următoarele: „Oamenii și vitele, boii și oile, să nu guste nimic, să nu pască, și nici să nu bea apă deloc!
8. Ci oamenii și vitele să se acopere cu saci, strige cu putere către Dumnezeu, și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele de asuprire, de cari le sînt pline mînilor!
9. Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi, și dacă nu-Și va opri mînia Lui aprinsă, ca să nu pierim!“
10. Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care se hotărîse să li-l facă, și nu l-a făcut.

4

1. Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui Iona, și s-a mîniat.
2. S-a rugat Domnului, și a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu cînd eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător, și bogat în bunătate, și că Te căiești de rău!
3. Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decît să trăiesc!“
4. Domnul a răspuns: „Bine faci Tu de te mîinii?“
5. Și Iona a ieșit din cetate, și s-a așezat la răsărit de cetate. Acolo și-a făcut un umbrar, și a stătut supt el, pînă va vedea ce are să se întîmple cu cetatea.
6. Domnul Dumnezeu a făcut să crească un curcubete, care s-a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului lui și să-l facă să-i treacă mînia. Iona s-a bucurat foarte mult de curcubetele acesta.
7. Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un verme, care a înțepat curcubetele, și curcubetele s-a uscat.
8. Cînd a răsărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vînt uscat de la răsărit, și soarele a bătut peste capul lui Iona, și Iona a leșinat. Atunci a dorit să moară, și a zis: „Mai bine să mor decît să trăiesc!“
9. Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu de te mîinii din pricina curcubetelui?“ El a răspuns: „Da, bine fac că mă mîinii pînă la moarte!“
10. Atunci și Domnul a zis: „Ție îți este milă de curcubetele acesta, care nu te-a costat nici o trudă și pe care nu tu l-ai făcut să crească, ci într-o noapte s-a născut și într-o noapte a pierit.
11. Și mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, cari nu știu să deosebească dreapta de stînga lor, afară de o mulțime de vite!“